

[Olufson.]

dette halvvejs Forbud, dette daarlige Forbud, som det norske Folk stemte imod, og ikke andet.

Men man maa huske paa en Ting til. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen og andre har talt om det kommunale Selvstyre. Var det ikke rart ogsaa en Gang at Tale om Staternes Selvstyre? Vi maa huske paa, at det norske Folk var i højeste Grad udsat for Pres udefra, at det norske Folks Selvstyre maaske ikke rigtig kom til sin Udfoldelse under denne Afstemning. Der spillede saa mange andre Ting ind end selve Alkoholspørgsmaalet, handspolitiske Hensyn og andet; det er maaske Presset udefra, der har bevirket et andet Resultat.

Jeg vil altsaa kun sige dette ene, at man maa ikke gaa rundt og fortælle, at Norge har været underkastet Forbud; det har det aldrig været, og man har derfor ingen Erfaringer i saa Henseende derfra.

Men man har Erfaringer andre Steder fra, og der er det rigtigt, hvad der er blevet sagt her, at til Trods for det, man fortæller om Fiasko i Finland, har der dog 6 Gange været stemt til den finske Rigsdag, efter at Forbudet blev indført, og Kendsgerningerne viser, at Forbudsvennerne hver Gang vinder Terræn. Hvis det havde været saa frygteligt, som enkelte Journalister, der maaske har omgaaet Loven, naar de har været paa Besøg deroppe, kommer hjem og fortæller, og som enkelte Turister, som har været i Finland og maaske ogsaa har søgt at omgaa Loven, fortæller om, mon man da virkelig tror, at det finske Folk Valg efter Valg vilde sætte stadig større Kraft ind paa netop at faa dette Forbud overholdt? Jeg tror det ikke.

Dernæst ønsker jeg gerne at sige nogle Ord med Hensyn til de amerikanske Forhold, som det ærede Medlem var inde paa, og som han vilde bruge som Bevis for, at de Procenter, vi har foreslaaet i dette Forslag, aldeles ikke egnede sig, og at der maatte helt andre Forholdsregler til. Det ærede Medlem nævnte, at i Amerika forlangte man ikke alene, at Forbudet skulde vedtages med et Flertal, men $\frac{2}{3}$ af Staterne skulde stemme derfor, og $\frac{2}{3}$ af Senatsmedlemmerne skulde stemme for Forslaget, for at det overhovedet kunde blive til Lov.

Her maa jeg sige, at der er jo den Forskel, at det lille Lovforslag, vi behandler her, bliver ikke nogen Grundlov for Danmark. Det er en Tidslov, akkurat som andre Love, men det er ikke nogen Grund-

lov. Hvad der skete i Amerika, var imidlertid dette, at selve Forbudet kom ind i den amerikanske Grundlov, og derfor krævedes der, at en saa stor Del skulde stemme derfor, for at det overhovedet kunde blive en Grundlovsbestemmelse. Vi har lignende Bestemmelser her i Landet. Der som man vil have noget ind i vor Grundlov, har vi en Bestemmelse, der siger, at 45 pCt. skal stemme, for at der overhovedet kan ske en Grundlovsforandring. Der er altsaa her en Væsenforskel — og det ønsker jeg at konstatere, for at man ikke skal blande det sammen.

Det var kun disse faa Bemærkninger, jeg ønskede at gøre, fordi jeg nødtigt vilde have, at den stærke Afstandtagen, som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen gjorde sig skyldig i overfor dette Lovforslag, skulde blive optaget som det danske Socialdemokratis Stilling til Forslaget. Vort Parti staar der som alle andre Partier, med Undtagelse af Retsstatspartiet, delt, stærkt delt. Der er ivrige Forbudsmodstandere og ivrige Forbudstilhængere indenfor Partiet, og der er vel nok ligesom i de andre Partier en stor Fløj, der er indifferent. Dette ønsker jeg at betone, saaledes at det ikke overfor Offentligheden kommer til at se ud, som om mit Parti er gaaet imod dette Forslag, som gaar ud paa at lægge en af de vigtigste Afgørelser i vort Folks Liv ud til den almindelige Valgret.

Endelig er der endnu en Grund, som jeg maaske maa nævne til sidst, for, at jeg ønsker dette Lovforslag ophøjet til Lov hurtigst muligt, og det er den, at jeg ønsker, at dette Spørgsmaal maa blive draget ud af Partipolitikken. Jeg ved, der kommer en ivrig Modstander af Forslaget herop paa Talerstolen efter mig, men jeg forstaar ikke denne Modstand. Vi er alle sammen udsat for det, som maaske en Del synes er ubehageligt, men som jeg for mit Vedkommende synes er noget af det bedste, der er til. Det er det, at vi ret jævnligen skal i Berøring med Vælgerbefolkningen. Jo flere Rigsdagsmænd kommer ud til dem, des bedre bliver de. Omgangen med Vælgerne har god Indflydelse paa os, og vi ved jo godt, at hver Gang vi kommer derud, er der forskellige Ting, vi skal have med. Naar jeg kommer ud til Vælgermøder, kommer ud til Valg, ønsker jeg at tale som Socialdemokrat, at tale for det Parti, jeg tilhører, for den Politik, Partiet fører, det økonomiske Grundsyn, vi har, og paa dette ønsker jeg at blive valgt.

Men saa længe ikke dette Spørgsmaal